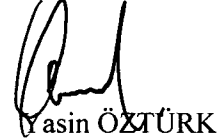

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Cumhurbaşkanı Yardımcısı Sayın Cevdet YILMAZ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Gümüşhane Üniversitesi'nde temizlik kadrosu için açılan sınavı kazanan 8 gencin üniversite öğrencisi çıkması, bir haber olmanın ötesinde, bu Ülkenin içine sürüklendiği ağır tablonun çarpıcı bir özeti gibi duruyor. Bu gençler hayal kurması gereken yaşta, gelecek planları yapması gereken yıllarda; ellerinde diplomayla değil, temizlik görevlisi kadrosuna tutunmaya çalışarak hayatta kalma mücadelesi veriyor.

Bu, "çalışkan gençlerin" hikâyesi değil. Bu, sistemin gençlerini köşeye sıkıştırdığı bir çaresizlik hikâyesidir.

Bir Ülkenin üniversite öğrencisi, eğitimine odaklanmak yerine geçinebilmek için en temel işlere bile sarılmak zorunda kalıyorsa, burada bireysel tercihlerden değil, yapısal bir çöküşten söz edilir. Gençler artık "ne olmak istiyorum?" diye sormuyor; "nasıl ayakta kalırım?" diye soruyor. İşte en acı kırılma tam da burada başlıyor.

Yıllardır uygulanan ekonomik politikalar, derinleşen enflasyon, eriyen alım gücü ve giderek artan hayat pahalılığı; gençliği umutlarından kopardı. Öğrenci yoksulluğu artık istisna değil, neredeyse norm haline geldi. Kiralar uçmuş, burslar yetersiz, aileler destek olamaz hale gelmiş. Böyle bir tabloda o gençlerin temizlik kadrosuna başvurması değil, başvurmaması şaşırtıcı olurdu.

Ama asıl sorgulanması gereken şu: Bu tabloyu kim yarattı?

İktidar yıllardır "büyüme", "kalkınma", "istikrar" söylemleriyle toplumu oyalarken; gençlerin geleceği sessizce eridi. Üniversite sayısı arttı ama nitelikli eğitim ve istihdam aynı oranda büyümedi. Diplomalar çoğaldı ama karşılığı olan işler yok edildi. Gençlik, plansızlığın ve liyakatsizliğin kurbanı haline getirildi.

Bugün bir üniversite öğrencisinin temizlik kadrosu için yarışması, sadece ekonomik bir sorun değil; aynı zamanda eğitim politikalarının iflasıdır. Gençleri üretken, özgür ve donanımlı bireyler olarak yetiştirmek yerine; onları günü kurtarma mücadelesine iten bir anlayışın sonucudur bu.

Ve evet, bu durum tesadüf değil.

Bu, tercihlerin sonucudur. Ekonomiyi bilim yerine ideolojiyle yönetmenin, gençliği dinlemek yerine susturmanın, liyakat yerine sadakati ödüllendirmenin sonucudur.

Bugün o 8 genç sadece birer isim değil. Onlar, bu Ülkenin kaybolan umutlarının sembolüdür. Onların hikâyesi; “okuyun kurtulun” denilen bir neslin, okuyup da kurtulamayan gerçeğidir.

En acısı da şu: Bu tabloya alışılmaya başlanmasıdır.

Oysa alışılmamalı. Çünkü bir Ülkenin geleceği, gençlerinin hayalleriyle ölçülür. Ve o hayaller temizlik kadrosu ilanlarında tükeniyorsa, orada sadece ekonomi değil, vicdan da çökmüştür.

Bu Bağlamda;

- 1) Gümüşhane Üniversitesi’nde temizlik görevlisi kadrosunu kazanan 8 kişinin üniversite öğrencisi çıkması, Türkiye’de öğrenci yoksulluğunun geldiği noktayı açıkça ortaya koymaktadır. Hükümetiniz bu tabloyu bir “başarı” mı yoksa bir “sosyal kriz” olarak mı değerlendirmektedir?
- 2) Üniversite öğrencilerinin eğitimlerine odaklanmak yerine en temel geçim kaygısıyla düşük ücretli kadrolara yönelmesini önlemek adına bugüne kadar hangi somut politikalar uygulanmıştır? Bu politikaların başarısı hangi verilerle ölçülmüştür?
- 3) Türkiye’de öğrenci burs ve kredi miktarlarının, artan kira ve yaşam maliyetleri karşısında yetersiz kaldığı yönündeki yaygın eleştirilere karşı hükümetinizin güncel bir iyileştirme planı var mıdır?
- 4) Üniversite mezunu genç işsizliğinin yüksek seyrettiği bir Ülkede, öğrencilerin henüz eğitim aşamasında bu tür kadrolara yönelmesini, eğitim-istihdam dengesinin bozulduğunun bir göstergesi olarak kabul ediyor musunuz?
- 5) Son yıllarda uygulanan ekonomi politikalarının gençlerin alım gücünü ciddi biçimde düşürdüğü yönündeki eleştiriler hakkında ne düşünüyorsunuz? Bu durumun sorumluluğunu üstleniyor musunuz?

- 6) Üniversite sayısındaki artışa rağmen nitelikli eğitim ve mezuniyet sonrası istihdam olanaklarının aynı ölçüde artırılmamış olması konusunda bir planlama hatası yapıldığını kabul ediyor musunuz?
- 7) Öğrencilerin geçinebilmek için eğitimleriyle ilgisiz işlere yönelmek zorunda kalması, fırsat eşitliği ilkesine aykırı değil midir? Bu eşitsizliği gidermek adına ne tür yapısal adımlar atacaksınız?
- 8) Gençlerin geleceğe dair umutlarının azaldığı ve yurt dışına gitme eğilimlerinin arttığı yönündeki veriler hakkında hükümetinizin somut bir çözüm stratejisi var mıdır?
- 9) Kamu kadrolarında liyakat yerine farklı kriterlerin etkili olduğu yönündeki toplumsal algı hakkında ne düşünüyorsunuz? Bu algıyı ortadan kaldırmak için hangi denetim mekanizmalarını devreye almayı planlıyorsunuz?
- 10) Bu olay özelinde, temizlik kadrosuna başvuran ve kazanan üniversite öğrencilerinin yaşadığı ekonomik zorlukları hafifletmek için acil bir destek paketi gündeme almayı düşünüyor musunuz?